

Hugo Bouter

IJverig in goede werken

'Jezus Christus, die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons van alle wetteloosheid verlost en Zichzelf een eigen volk reinigde, ijverig in goede werken'.

Titus 2:14

Het doel van de verlossing: ijverig in goede werken

Goede werken vloeien voort uit de verlossing, ze vormen niet de grondslag ervan. Wij zijn verlost *om* goede werken te verrichten, maar niet om daardoor gered te worden en zo onze behoudenis te verdienen. De verlossing, het heil, de redding van zonde en schuld is alleen mogelijk door het werk van Christus, zoals de apostel Paulus ook betoogt in Titus 2. Het is Gods gave.

De heilbrengende genade van God is in Christus aan ons verschenen en leert ons als gelovigen de goede houding te bepalen ten aanzien van het verleden, het heden en de toekomst (Tit. 2:11-13). Zoals het volk Israël tot God was gebracht door de verlossing uit Egypte, de doortocht door de Schelfzee en het verbond bij de berg Sinai, zo zijn wij als nieuwtestamentische gelovigen het eigendom van Christus geworden door Zijn verlossingswerk, opdat wij Hem als een eigen volk zouden dienen (Ex. 19:4-6; Tit. 2:14).

De goede werken die wij mogen en moeten verrichten, zijn geen werken in gerechtigheid, die wij hebben gedaan (Tit. 3:5). Het zijn de goede werken die God tevoren heeft bereid, opdat wij daarin zouden wandelen (Ef. 2:10). Het zijn de werken van het geloof, zoals Abraham en Rachab die hebben verricht (Jak. 2). En wij worden ertoe opgeroepen *ijverig* hierin te zijn.

Een goed werk aan Mij (Matt. 26; Marc. 14; Joh. 12)

Als discipelen van de Heer kunnen wij echter ook een goed werk aan *Hemzelf* verrichten, zoals we zien bij de zalving in Betanië. Kennelijk is dit een heel bijzonder voorbeeld van een goed werk: niet tegenover één van onze naasten, maar tegenover de Heer Zelf. De zalving door Maria getuigde van haar grote liefde voor Hem, maar ook van inzicht in de gevaarlijke situatie waarin Hij verkeerde. Zij realiseerde zich dat de Heer zou worden gedood en begraven, en dat dit ook op korte termijn ging gebeuren. Nu Hij nog bij Zijn discipelen was, wilde zij Hem eren en Hem zalven met het oog op Zijn begrafenis.

Dat voorbeeld mogen wij ook navolgen. Wij 'zalven' onze Heer door Hem te eren met onze liederen en gebeden en onze aanbidding voor Hem uit te spreken, en die ook concreet te maken in ons gedrag en onze daden. Een goed werk aan *Hemzelf* spreekt dus van aanbidding en toewijding voor Hem. Zijn heerlijke Persoon staat dan centraal in ons denken en doen. Dit gebeurt o.a. bij de viering van het Avondmaal, waarbij wij Zijn dood gedenken.

Het goede deel kiezen (Luc. 10)

Dat Maria van Betanië een volgeling van Christus was, een discipelin, blijkt wel uit het feit dat zij evenals de twaalven als een leerling haar plaats innam aan de voeten van de Heer en naar Zijn woord luisterde. Dit was het goede deel dat zij had gekozen, dat eeuwigheidswaarde had en niet van haar zou worden weggenomen. Die verzekering gaf de Heer haar.

Het staat hier tegenover de goede werken en de dienst van haar zuster Marta (Luc. 10:38-42). Dat was op zichzelf niet verkeerd, en ook nuttig en nodig, maar het dienen moet niet centraal komen te staan in ons leven. De Heer Zelf en Zijn Woord gaan daar bovenuit. In Johannes 12 zijn de dingen meer in evenwicht en hebben we in Lazarus, Marta en Maria een prachtig beeld van resp. gemeenschap, dienst en aanbidding rond de Persoon van de Heer.

Overvloedig in goede werken en weldaden (Hand. 9)

Hier in het boek Handelingen lezen wij over een andere discipelin, die uitblonk in het doen van goede werken en weldaden. Het gaat om Tabita (Aramees) of Dorkas (Grieks), dat betekent 'gazelle'. Zij draagt als enige in het Nieuwe Testament openlijk de benaming 'discipelin' (Hand. 9:36). Hier hebben wij een opmerkelijk

voorbeeld van het ijverig zijn in goede werken, het dienen van anderen met onze gaven en mogelijkheden.

We zouden nu zeggen dat Dorkas een soort naaiatelier had ten behoeve van de arme gelovigen, vooral de vele weduwen die er toen waren. Met haar vaardige hand voorzag zij in de nood die er was en maakte zij onderkleren en mantels voor hen (Hand. 9:39). Evenals Lazarus door de Heer uit het graf werd geroepen, werd Dorkas door een kort bevel van de apostel Petrus weer tot leven gewekt. Zij was vooralsnog onmisbaar voor de jonge gemeente in Joppe, en door haar opwekking uit de dood kwamen ook velen tot geloof in de Heer. Hij kreeg de eer voor dit machtige wonder (Hand. 9:42). Ongetwijfeld ging Dorkas door met het verrichten van de goede werken en weldaden, die ze voorheen ook al had gedaan. Tot zegen van haar medegelovigen.

Oude Sporen 2018

